

Het nieuwe leven gaat kriebelen

Preek over Romeinen 8:23

Te lezen: Handelingen 2:14-24 en 32-40 en Romeinen 8:12-27
18 mei 1975

Kinderen van God zijn mensen die het beste altijd nog vóór zich hebben liggen. Ook wanneer zij feest vieren kunnen ze tegen elkaar zeggen: Het beste komt nog! Dat is heel bijzonder: wanneer je op een feest tegen elkaar kunt zeggen: Het beste, het mooiste, het blijdste komt nog! Meestal zijn feesten hoogtijpunten in het leven, waarna het weer stijl bergafwaarts gaat naar de vlakke van de alledaagsheid. 'Dat hebben we weer gehad', zeg je op je verjaardag tegenwoordig 's nachts. Wanneer de laatste gast vertrokken is, zeggen een man en een vrouw tegen elkaar, wanneer ze elkaar 'goedenacht' kussen na hun 25-jarig huwelijksfeest, 'Dat hebben we weer gehad! 't Is mooi geweest, 't is heel mooi geweest!' Er zijn eigenlijk geen feesten, waarop je aan het eind kunt zeggen: 't is mooi geweest, maar het mooiste komt nog! Ja, toch! Ik weet er één. Op een verlovingsfeest kunnen de pas verloofden tegen elkaar zeggen: 't is geweldig mooi, vandaag. Maar het mooiste komt nog! De bruiloft ligt nog vóór ons. Het mooiste komt nog! De christelijke feesten lijken op een verlovingsfeest. Het kerstfeest, het paasfeest en het pinksterfeest ademen de vreugdevolle verwachting van een verlovingsfeest. We hebben veel ontvangen. Wij zijn erg gelukkig. Maar het grootste geluk komt nog.

Neem het kerstfeest.

Met kerst vieren we het, dat de Zoon van God op aarde is gekomen om onze zonden, onze ziekten, onze zorgen te dragen. Wanneer we aan het eind van een kerstfeest Jezus bedanken, en zeggen: 'Dank u wel dat u hebt willen komen. 't Was heef fijn', dan drukt Jezus ons als antwoord iets in de hand. Een kaartje. Een uitnodiging: 'Hartelijk uitgenodigd voor het feest dat ik geef, wanneer ik voor de tweede maal op aarde kom'. Een goed gevierd kerstfeest eindigt met een uitnodiging voor het feest van Christus' wederkomt. Een verlovingsfeest is vol van de verwachting van de bruiloft. Zo is het kerstfeest, het feest van Christus' eerste komst, op aarde, vol van de verwachting van Christus' tweede komst. Met kerst is Christus voor de eerste keer op aarde gekomen, als een man die zich een vrouw zoekt.

Jezus heeft er alles voor over gehad om u en mij voor zich te winnen, zoals een man een vrouw voor zich zoekt te winnen. Op Golgotha heeft hij zijn leven er voor over gehad om u en mij voor zich te winnen. Heeft hij ons liefgehad tot in de dood. De eerste komst van Christus eindigde met een verlovingsfeest. Een verlovingsfeest tussen Christus en zijn gemeente. Wanneer u zich gewonnen hebt gegeven aan de liefde die Christus aan het kruis voor u toonde, wanneer u zijn liefde met wederliefde beantwoordt, behoort u tot de gemeente, die de Bijbel vergelijkt met een meisje waarmee Christus zich heeft verloofd, toen hij met de hemelvaart terugging naar zijn vader.

De eerste komst van Christus eindigde met een verlovingsfeest. Christus beloofde zijn gemeente zijn eeuwige trouw: 'Ik zal met u zijn tot aan de voleinding der wereld'. Christus schuift zijn gemeente een verlovingsring aan de vinger. Die verlovingsring is de Heilige Geest. Paulus noemt in zijn brieven de Heilige Geest een zegel en een onderpand. De Heilige Geest is de verlovingsring die Christus bij zijn hemelvaart zijn verloofde, de gemeente, aan de vinger schuift. Het zegel op zijn eeuwige trouw. Het onderpand van de volkomen gemeenschap die hij in de toekomst zal schenken.

Met kerst is Jezus voor de eerste keer op aarde gekomen. Om zich een bruid te zoeken. Om haar te winnen en aan zich te binden op Goede Vrijdag en op Pasen. Met Pinksteren verlooft Christus zich met zijn gemeente. Hij schenkt haar zijn liefde en trouw in de Heilige Geest, zijn verlovingsgeschenk aan zijn bruid. Eens zal Christus voor de tweede maal op aarde komen. Dit keer als de bruidegom die komt om de bruiloft te vieren. Om de volle gemeenschap te schenken. Dan zal hij de ring die hij met Pinksteren gaf, van de linkerhand naar de rechterhand schuiven. De verlovingsgemeenschap met Christus, de Heilige Geest, wordt dan huwelijksgemeenschap. God zal dan zijn alles en in allen, zoals Paulus schrijft. Het pinksterfeest is het verlovingsfeest. De wederkomst is de bruiloft. Daarom is het pinksterfeest vol van de vreugdevolle verwachting op Christus' wederkomst.

Hiermee zitten we in het hart van Romeinen 8:23. Paulus schrijft hier, dat wij de Heilige Geest ontvangen hebben als eerste gave. Eerste gave. Er komt dus nog meer! Met Pinksteren kun je zeggen: Het is geweldig wat we ontvangen. Maar er komt nog veel meer. Het geschenk van de Heilige Geest is vol van beloftes van het meerdere dat nog komt. Het pinksterfeest is altijd een feest geweest waarop alles naar méér smaakt.

Dat was in het oude Israël al zo. In Israël was het pinksterfeest een oogstfeest. Zeven weken nadat de eerste aren gemaaid waren van de nieuwe oogst, werd het pinksterfeest gevierd. Dan werden twee broden gebakken van het meel van de nieuwe oogst. Deze broden werden als eerstelingen van de nieuwe oogst in de tempel gebracht en God aangeboden. Daarmee zeiden de Israëlieten: God, u behoort de hele oogst, als uitdrukking daarvan geven wij u de eerste opbrengst ervan. Het pinksterfeest dat wij vieren is, net als het pinksterfeest van het oude Israël, een feest van eerstelingen. Wanneer God de Heilige Geest uitstort, geeft hij de eerstelingen van zijn oogst. De Geest is de eerste gave, zoals Paulus schrijft. Mag ik het zo zeggen: God heeft op de akker van de wereld het zaad van zijn liefde gezaaid. Elk woord van vergeving dat Jezus sprak, Elke genezing door hem verricht, Elke druppel bloed die op Golgotha in de aarde zonk, waren evenzovele zaadkorrels van Gods liefde. Dit zaad ontkiemt. Het zit in de grond. Eens zal de oogst van Gods liefde worden binnengehaald.

Eens zal een nieuwe samenleving van nieuwe mensen op een nieuwe aarde de volle oogst zijn van Gods liefde. Met Pinksteren schenkt God ons de eerste opbrengst van deze oogst. Hij biedt de gemeente de Heilige Geest aan als eersteling, als eerste gave.

De verlovingsring is het eerste grote geschenk dat de jongen zijn meisje geeft. Die ring is zagezegd de eerste opbrengst van de oogst van zijn liefde. Zijn eerste gave. De Heilige Geest is Christus' verlovingsring voor zijn gemeente. Het is zijn eerste gave aan zijn bruid. Het is de eerste opbrengst in de oogst van zijn liefde.

De Heilige Geest is de eerste opbrengst van Gods liefdesoogst. Wie geproefd heeft van deze eerste opbrengst krijgt een groot verlangen naar de volle oogst. De Heilige Geest is de verlovingsring. Een verlovingsring is niet af, als u begrijpt wat ik bedoel. Hij moet een trouwring worden. Een verlovingsring wekt het verlangen naar de trouwdag. Zo wekt de Heilige Geest in een kind van God het verlangen naar Christus' wederkomst. De Heilige Geest zingt in een christen het liedje van verlangen. Op de laatste bladzijde van de Bijbel staat de tekst van dit lied. Openbaring 22:17: 'De Geest en de bruid zeggen: Kom!' Dit is het werk van de Heilige Geest. De Geest zingt het liedje van verlangen: 'Kom! Kom, Heer Jezus, kom spoedig!' En het kind van God, de gemeente, stemt in met dit lied. Samen met de Geest roept zij: 'Kom!' Kom voor de tweede maal om uw werk op aarde af te maken. Kom, en schenk ons het volkomen leven op aarde, in uw volle gemeenschap. Kom, richt het bruiloftsfeest aan.

Ook Paulus schrijft over het verlangen dat de Heilige Geest wekt in een kind van God. Hij schrijft in Romeinen 8, dat de Geest Gods kinderen doet zuchten, doet zuchten naar de verlossing in hun lichaam. Een mens die Gods Geest niet bezit kent dit verlangen niet. Iemand die Gods Geest niet bezit, en door de zalen van een ziekenhuis loopt, kan zeggen: God, wat een ellende! Hoe kunnen ze beweren dat u bestaat. Tegen een patiënt die zwaar lijdt, kan hij zeggen: De dokter doet zijn best. En hij zal misschien bij zichzelf denken: hopelijk wordt je gauw uit je lijden verlost. Een mens die Gods Geest niet bezit en lichamelijk ernstig gehandicapt is, kan vloeken om zijn verlamde arm. Of machteloos zeggen: 'was het maar anders!' Maar dat is nog wat anders dan zuchten om de verlossing van het lichaam. Dit zuchten wordt alleen door de Heilige Geest in een mens gewekt. De Geest is de eerste gave. De eersteling van de komende oogst. Met de Heilige Geest ontvang je van God al iets van de toekomst, van de komende heerlijkheid. Als u de Geest ontvangen hebt, bezit u al iets van het komende feest in u. Dan krijgt u een geweldige onvrede met alles wat getekend is door het werk van de duivel. Dan doet het lichamelijk lijden van anderen, van uzelf, u zuchten naar de verlossing.

Iemand die de Geest ontvangen heeft is een patiënt die in zijn doodzieke lijden het bewijs van de genezing bespeurt. Zo'n patiënt jammert niet om zijn ziekte. Hij verwent zichzelf niet. Hij krijgt een heilige onvrede met zijn bed en met iedere dag dat hij nog moet liggen. Dit is het zuchten dat de Geest wekt: een heilige onvrede met de

onvolkomenheid – ook in het lichaam – omdat de Heilige Geest je de genezing doet ervaren, je de zucht in de toekomstige heerlijkheid geeft.

Een door de Geest gewekte heilige onvrede met alles wat niet volkomen is. Paulus schrijft in Romeinen 8:24 dat wij door de Geest de werkingen van het lichaam zullen doden. De Geest als eerste gave in de komende heerlijkheid, verdraagt niets in ons leven dat onwaarachtig, onheilig en onzuiver is. Wanneer u de Geest ontvangen hebt, verdraagt u het ook niet meer: ruzie; gebondenheid aan gewoonten; slordigheid. Een door de Geest gewekt heilig verlangen naar Gods toekomst brengt je er toe de werkingen in het lichaam te doden, zoals Paulus zegt. Zonder Gods Geest zou u misschien zeggen: Ik ben ook maar mens! Ik zal er mee moeten leren leven!

Maar wanneer de Geest in ons woont, dan is dat anders: de heilige Geest doet ervaren dat je een nieuw mens bent. Niet 'ook maar een mens', maar mens bestemd voor Gods heerlijkheid.

De Geest doet nieuw leven in je kriebelen. Straks en ook nu.

Amen.